En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af *»Executive Intelligence Review«, EIR*, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel

og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde … iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskningsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og

samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de

har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnellen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i

2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnellen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches **»Fire Nye Love«**. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Briterne trækker stoppeklodserne væk for ødelæggelse af Trump – Den nøgterne

verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår

Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs (*'amicus curiae'*[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadt i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup

imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin*.(definition Wikipedia).*

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

»Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«
Af Helga Zepp-LaRouche.
Tale ved Schiller Instituttets konference i Manhattan,
New York, 4. februar, 2017

I stedet for at træne en meget mistænkelig og tvivlsom libysk kystvagt til at holde flygtningene tilbage i Afrika, ville det så ikke give bedre mening, hvis de europæiske nationer gik sammen med Kina og andre, som Japan og Indien, der allerede er involveret i Afrika, om udviklingen af det afrikanske kontinent?

Præsident Xi Jinpings formulering, at det, vi må bygge, er et fællesskab – et samfund – for menneskehedens fremtid, baseret på win-win-samarbejde, er præcis måden at se dette på. Dette er ikke et nulsumsspil, hvor én nation vinder, og de andre taber; men det er derimod et nyt perspektiv, hvor alle lande på denne planet kan arbejde sammen for alles fordel.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 6. februar 2017:
Kampen om indholdet i Trumps præsidentskab
og den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Glass-Steagall er det første afgørende skridt; men resten af
LaRouches Fire Love må følge efter for at redde USA og verden!
LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. feb., 2017; Leder

Ben Deniston: Velkommen … Vi vil omgående gå i gang med denne brandvarme situation lige nu, hvor – på trods af alle de

falske nyheder; det er korrekt at kalde det for bandekrigsagtig form for operation, som splitter det amerikanske folk. Hvor man får folk til at fokusere på mange sidespørgsmål og små spørgsmål, og meget følelsesladede spørgsmål med meget lidt substans. Men der er i realiteten kun ét eller to nøglespørgsmål på forhandlingsbordet i øjeblikket, som er afgørende for den retning, USA vil gå i, for hvilken retning, denne administration vil gå; og hvordan dette vil udspille sig i den umiddelbart forestående tid.

I front og centrum for denne kamp er spørgsmålet om Wall Street og i særdeleshed spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi vil begynde diskussionen i dag med nogle meget dramatiske udviklinger i løbet af den seneste uge, de senest par dage, de seneste par timer, og som understreger, at dette er *det spørgsmål*, som det drejer sig om. Hvis I vil gøre noget, der har indflydelse på amerikansk politik, på USA's retning og på historien på dette tidspunkt, så må I kæmpe sammen med LaRouchePAC om spørgsmålet om Glass-Steagall som indledningen til LaRouches Fire Love for et fuldt, økonomisk genrejsningsprogram, og omgående; mens I ser dette program og i de nærmest forestående timer og dage. Dette er absolut afgørende.

For blot at sætte fokus nogle af disse udviklinger, vil vi om et øjeblik vise et klip; et lovforslag for genindførelse af Glass-Steagall er blevet genfremsat i Repræsentanternes Hus i denne uge, anført af [kongresmedlem] Marcy Kaptur – som har kæmpet for dette lovforslag i mange år. Hun holdt en fælles pressekonference med tre andre kongresmedlemmer; og, så vidt vi har kunnet se, så er LaRouchePAC den eneste kanal, der har en fuld dækning af denne pressekonference i sin helhed. Den kan ses på LPAC-websiden; vi vil afspille et kort uddrag af denne 40 minutter lange pressekonference om nogle få minutter. Men dette typificerer en tværpolitisk støtte i Kongressen til dette Glass/Steagall-lovforslag. Disse kongresmedlemmer erklærede ganske klart under pressekonferencen, at de er rede

til at arbejde sammen med Trump-administrationen om dette afgørende spørgsmål. De vil ikke lade sig indfange i dette vanvittige, venstre-højre, dette eller hint spørgsmål, denne retorik og de falske nyheder, og virkeligt vanvittige, opsplittende propaganda, som har oversvømmet de amerikanske medier; det ligner i virkeligheden den form for politik for »farvede revolution«, som er blevet britisk og – under Obama – amerikansk politik for at vælte regimer, som de ikke ønsker, i hele verden. Det har præcis samme formål her i USA, med denne bandekrigs-lignende propaganda over sidespørgsmål, som totalt distraherer folk bort fra hovedspørgsmålene.

Men under denne pressekonference så vi en afgørende demonstration af, at højtplacerede, tænkende personer, ledende personer, er villige til ikke at blive indfanget i dette Soros/britiske sindssyge show og i stedet fokusere på reelle, vægtige spørgsmål. De vil lægge betydningsfulde spørgsmål frem på bordet og sige, at dette er et område, hvor vi kan samarbejde omkring at gå frem for et positivt resultat for de spørgsmål, som vi ved har betydning for hele landet. Demokrat, Republikaner, 'blå stat', 'rød stat', uanset hvad; det centrale USA, og kyststaterne i USA. Dette er hovedspørgsmålet, det første skridt i at adressere virkeligheden med sammenbruddet af USA, og som den eneste måde, hvorpå man kan opfylde de løfter, der er afgivet, om at genopbygge den amerikanske infrastruktur, om at genskabe jobs i USA på en meningsfuld, reel, substantiel måde. Det kan ikke lade sig gøre, med mindre Glass/Steagall-loven vedtages, og Wall Street lægges i tømmer, og dette system reformeres. Denne pressekonference – igen, det handler ikke blot om at genindføre Glass-Steagall, men også om at erkende og åbent arbejde på vigtige spørgsmål, og ikke blive indfanget i disse vanvittige sidespørgsmål, er absolut afgørende. Vi afspiller klippet om et øjeblik.

Men ligeledes i den forgangne uge deltog William (Bill) Jones, korrespondent for Lyndon LaRouches magasin *Executive*

Intelligence Review (EIR), i en diskussion under en pressekonference i Det Hvide Hus, og han fik lejlighed til direkte at spørge pressesekretær Spicer, »Støtter præsident Donald Trump stadig Glass-Steagall?« Og, efter at havde vævet lidt omkring, stillede hr. Jones et meget direkte spørgsmål; og han fik et meget direkte »Ja«. Og Trumps officielle repræsentant Spicer sagde, »Vi er forpligtet på vore valgløfter. Ja.« Dette er en bekræftende udtalelse på vegne af præsident Trump om, at han stadig støtter denne lovgivning. Så potentialet er klart til stede; men vi ønsker at gøre det klart her i denne diskussion, at dette på ingen måde er et afgjort løb. Det er på ingen måde absolut. Jeres rolle som tilhængere af LaRouchePAC, som støtter af LaRouchePAC, og som LPAC-aktivister, er *umiddelbart, absolut afgørende*. Vi må sikre os, at denne lov gennemføres.

I de næste timer og minutter venter vi i øjeblikket på resultaterne af et par eksekutive ordrer, som præsident Trump har underskrevet tidligere på dagen – midt på fredag eftermiddag, lige efter frokost. En af disse handler om, hvordan han har til hensigt at strukturere reformen af Dodd/Frank-loven. Dette er et afgørende spørgsmål, for, som enhver ved, så var Dodd/Frank en total vittighed; det var et totalt forsøg på at lade som om, at de lagde Wall Street i tømmer samtidig med, at de fuldstændig overgav sig til Wall Street og lod Wall Street skrive størstedelen af loven, der består af henved titusinder af sider – det er sindssygt. Så der forelægger et juridisk grundlag for at skrotte Dodd/Frank og indføre en ægte reform, som ikke består i en regulering, en bunke bestemmelser om regler, men som er en virkelig strukturreform med Glass/Steagall. Det behøver slet ikke være titusinder af sider; det er en meget klar fastlæggelse af et princip (lov). Man har kommerciel bankaktivitet, og så har man spekulationsbankaktivitet; de skal være [totalt] adskilte, og sådan er dét. Man har ikke brug for 40.000 sider til at erklære dette; det er en principiel erklæring, det er et spørgsmål om strukturen, og det er ganske klart. Det er ikke

minutiøse, detaljerede regler om hvert eneste aspekt af hvert eneste, finansielle instrument. Det er en særdeles klar principerklæring. For slet ikke at tale om det faktum, at Dodd/Frank også grundfæstede forsøget med bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindskud).

Der er altså juridisk støtte til og grund til at støtte reformen og fjernelsen af Dodd/Frank; men, dette kan stadig væk gå i mere end én retning. Et spørgsmål, som er af interesse, og som vi må undersøge nøjere, er den rolle, som Jamie Dimon spiller; han er ikke blot en førende Wall Street-bankier; han er også en person, der har været aktivt involveret, i udstrakt og intens grad, udtrykkeligt imod Glass-Steagall og imod LaRouche-bevægelsen og vores aktiviteter for at kæmpe for Glass-Steagall. Han nævnes nu som del af et team, der skal rådgive Trump eksplicit i spørgsmålet om, hvordan Dodd/Frank skal reformeres. Hvilken vej, det vil gå, er ikke klart; vi har endnu ikke set denne eksekutive ordre, så vi ved ikke, hvad den siger. Vi venter på det. Vi ved selvfølgelig, at Trump før har afvist folk; han er ikke bange for at udtale sin klassiske sætning, »Du er fyret!« og komme af med folk. Han har erklæret sin støtte til Glass-Steagall, men dette rejser nogle juridiske spørgsmål.

Den pointe, vi ønsker at fastslå her i dag, er, at intet af dette er afgjort; men det viser det, vi har forventet. Og hvis I er med, bør I også have forventet det. Et totalt slagsmål over amerikansk politik, over spørgsmålet om at lægge Wall Street i tømmer med Glass-Steagall, er i front og centrum for denne kamp.

Vi vil nu afspille et par minutter af højdepunkterne af denne pressekonference; diskussion var betydningsfuld, med særdeles gode pointer, og dette typificerer den lovgivende grens (Kongressens) åbenhed og beredvillighed. Her kommer klippet:

Uddrag af kongresmedlemmers Pressekonference om tværpolitisk støtte til genfremsat Glass/Steagall-lovforslag.

(Se hele pressekonferencen her: https://www.youtube.com/watch?v=xFH1MwhxOQk)

Marcy Kaptur: I år markerer vi, at det er 9 år siden, vi havde den største, finansielle krise i en generation. Vi er alle gamle nok, og vores hukommelse er stærk nok, til, at vi kan huske dette. Denne økonomiske katastrofe vær tæt ved at forårsage ødelæggelsen af hele landets finansielle infrastruktur og førte til det, historien nu kalder Den store Recession (økonomiske nedgangstid). I løbet af disse ni år, hvis vi ser tilbage og husker, så har Wall Street-bankerne haft succes og i realiteten tjent rigtig mange penge. I mellemtiden har mange, mange amerikanere – bogstavelig talt millioner – fortsat oplevet det, vi ville benævne med »finansielt nederlag, fiasko«. JP Morgan Chase, Bank of America, Citigroup, Wells Fargo, Goldman Sachs og Morgan Stanley har alle rapporteret om profitter under denne recession *og* de efterfølgende år. I løbet af disse seneste ni år har Wall Street genvundet *al* sin rigdom fra før krisen, med renter, alt imens 'Main Street' – den almindelige amerikaner – endnu ikke har set noget til en reel, økonomisk genrejsning, i lokalsamfund efter lokalsamfund, fra kyst til kyst.

For blot at nævne et par tal: For 15 år siden udgjorde landets seks største bankers aktiver omkring 17 % af vores totale produktion – Bruttonationalprodukt, BNP – 17 %. I dag oppebærer disse seks topbanker aktiver for $10,1 billion (med 12 nuller); over halvdelen af vore BNP. Dette er alt for meget magt i alt for få hænder. Så ikke alene har de haft en smuk profit, men de er også kommet til at kontrollere, regere over, vores økonomis mest betydningsfulde kontrolcentre.

Tiden er inde til, at Kongressen sikrer, at disse fiaskoer i vort banksystem aldrig vil blive gentaget. Det er grunden til, at vi er her i dag, og jeg takker mine kolleger dybt for at gå sammen med mig. For at bygge på dette momentum og tage skridt til at genindføre Glass-Steagall, for at adskille 'klog og fornuftig', kommerciel bankvirksomhed fra spekulation.

Tulsi Gabbard: Vi ser fortsat konsekvenserne af ophævelsen af Glass-Steagall på første hånd i lokalsamfund som mit eget, og i lokalsamfund i hele landet; hvor Wall Street-banker har fået lov til at udføre deres risikable investeringspraksisser med det amerikanske folks penge. De har fået lov til at fortsætte til fordel for deres regnskabsresultat og deres profit, på ryggen af det amerikanske folk. Dette er uacceptabelt; dette er ikke et partipolitisk spørgsmål, dette er et spørgsmål, som er vigtigt for det amerikanske folk, og grunden til, at I nu ser støtte på tværs af partipolitisk tilhørsforhold for denne vigtige lovgivning.

Jeg har længe været fortaler for at genindføre Glass-Steagall-loven, og jeg ser frem til at kunne fortsætte arbejdet sammen med allierede og partnere her i Kongressen, i Det Hvide Hus og vigtigst af alt, sammen med det amerikanske folk; hvis stemme må høres.

Tim Ryan: Walter [Jones] nævnte ordet »synd«, og jeg mener, at denne ophævelse [af Glass-Steagall, 1999] var det oprindelige syndefald i vores økonomis nedadgående spiral, som førte til, at hele nabolag i min valgkreds, og i hele delstaten og landet, blev totalt tilintetgjort. Denne lov er en måde – som vi [sic] katolikker ville sige – hvorpå vi kan skrifte og få fjernet denne plet fra USA's politiske institutioner, og forhåbentlig begynde at genoprette en grad af sund fornuft i vores banksystem.

Kaptur: Siden sidste sommer har 15 delstatskongresser introduceret resolutioner, der kræver, at den nationale Kongres genindfører Glass-Steagall; og Demokrater og Republikanere har nedfældet støtte til Glass-Steagall i deres respektive politiske programmer, hvilket var en enorm præstation på vegne af jer alle, og af alle andre i hele landet, der har arbejdet på dette i meget lang tid. Vi har en lang hukommelse. Selv præsident Trump har erklæret sin støtte til en ny Glass/Steagall-lov, og vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at skabe dette.

Walter Jones: Jeg er glad for, at hun refererede til Donald Trump. Jeg vil oplæse en sætning, og dernæst afslutte.

Den Republikanske præsidentkandidat Donald Trump krævede i onsdags en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, der kræver en adskillelse af kommerciel bankaktivitet og investeringsbankaktivitet; en ændring, som det Republikanske Parti ligeledes støttede i sit partipolitiske program i 2016. Jeg har til hensigt at være meget pro-aktiv; jeg har til hensigt, så snart Det Hvide Hus får sig organiseret lidt bedre, at henvende mig til hans rådgivere i kommercielle anliggender og minde dem om det standpunkt, som han og mit parti har indtaget med hensyn til en genindførelse af Glass/Steagall-loven.

Jeg ønsker, at du, Marcy, skal vide, at jeg er så forpligtet på dette spørgsmål som noget, jeg nogensinde har været forpligtet på. Jeg er jeres 'half-back'; og jeg vil være derude og tage ethvert skridt til, hvad så siden der skal gøres. Men, som hun sagde, og dette er min afslutningsbemærkning, »I er nøglen i dette spørgsmål«. Amerikanerne må forstå det angreb og den skade, der er forvoldt imod dem, gennem den kendsgerning, at vi ophævede Glass-Steagall. Lad os gøre dette til en sejr for året 2017. Tak.

Her følger resten af webcastet på engelsk:

DENISTON: So, as you saw there, there is motion. People are ready to act; but, again, this is an open fight. Before we get into the discussion, I want to call on our audience to sign the
LaRouche PAC petition for Trump to commit to the original official Glass-Steagall Act, in his first official address to the
Congress, which the last we have heard, is scheduled for Feb. 28.
That's less than one month from now for a mobilization to

build
the signatures for this petition.

This, as I think we will get to in the discussion, has already been an effective tool in mobilizing the legislature, people in the Congress, for the support of this initiative of Glass-Steagall, of this Bill. But it's not just going to come from the Congress alone. This activity of rallying local communities, community groups, organizations across the nation,
is absolutely critical. This can't just be some direct lobbying
of Congress. This has to be a unified national mobilization, where these Members can get the support and, when necessary, the
kick in the rear end, to get behind this issue. So, that is absolutely critical.

You can sign the petition on-line at lpac.co/trumpsotu. We
now also have the ability for text. You can receive more information directly via text on your mobile phone. If you text
gsact to 202-524-8709, you'll immediately receive more information about the petition. You can read it right there on your phone, and you can sign it. We're asking you, again, to do
this yourself, if you haven't done it; but mobilize others. Get
your community, look for local groups, look for organizations, look for your neighbors, your friends, your family. This is an absolutely critical issue.

Just to underscore one last point, Helga Zepp-LaRouche made
very strongly in recent days' discussions: Right now, this is not
just about vengeance against Wall Street, or something. This is
not just about getting payback for what Wall Street did to the

American people since the bail-out, or for the years prior, even.
That's true. But beyond that, this is critical. The system is poised for a larger blow-out than 2008. Nothing was solved by the bail-out process. The fundamental issues of the crisis were made worse; much worse. This entire speculative bubble was supported, it was inflated more, and you had more crazy instruments and attempts created to prop up a system that is fundamentally unsound, has no connection to the physical economy, is purely a parasite on the actual economy. That process has wound itself around to the point where it is ready to blow out again.

So, Glass-Steagall is {absolutely}, again, {absolutely} the central issue, the Number One issue that everyone needs to be fighting on now. This discussion today should be an appeal for you to get more involved, or get involved immediately in that fight.

Diane might have more to say. We can mention some activity that we've had recently in Washington, D.C., also in New York City, that underscores the type of mobilization we're leading; but I'll just open it up with that.

DIANE SARE: I'd like to remind all of our listeners why we are at the point we are at; and remind people the kind of fake news and despicable propaganda preceding the election, where we heard over and over again how the population was divided. We had George Soros pumping in his money to various organizations to create an

appearance of that. But, what the American people demonstrated is that we are not divided, in a couple of major areas; which Ben referenced at the beginning. No. 1: Americans do not think that we should have a thermonuclear war with Russia; that this was one of the main reasons why people, particularly Democrats – Bernie Sanders supporters and others – turned away from Hillary Clinton, because she was seen as perpetuating the war and murder policy of President Barack Obama, who, so far, is the biggest killer-President that we have yet had in the United States. And, as President Putin warned, "Obama seems to be the kind of President that says goodbye, but then doesn't go; he keeps reappearing." I think it's important that Americans not forget that.

The other major issue for the American people, who have experienced the worst collapse in the standard of living and life as measured in terms of life expectancy, employment, and so on since the Great Depression, is that people do not think that it's just for Wall Street billionaire crooks to have their feet on our necks as they steal everything we own to bail themselves out for their own bankrupt policies. Again, Hillary was seen as the darling of Wall Street.

If there were a "mandate" for the Trump Presidency, these two areas are absolutely crucial. What we know, so far, is that Trump did have a phone conversation with President Putin which

was close to an hour; which indicates a certain type of potential there. We also know the relationship with China, given what Xi Jinping is doing, is very important. We know Trump's appointed Ambassador to China, Terry Branstad, has just released a statement promoting a kind of win-win collaboration with China; which is promising. We know, as was mentioned, that President Trump did call for reinstating Glass-Steagall when he was campaigning, just a couple of weeks prior to the elections.

We know – which I find very interesting, because sometimes the best way to figure out what the potential might be, is to look at what your enemies are saying. Yesterday there was a very freaked out article in CNN Money, with the headline "Will Trump Break up the Big Banks?" They announced that Jamie Dimon, [chairman, president, and CEO of JPMorgan Chase] was rushing to Washington, D.C. to meet with Trump today, and that Trump is planning on "do a big number … on Dodd-Frank." As Ben said, we don't have the text yet of Trump's Executive Orders. We know various matters, and frankly, Jamie Dimon is not a very promising character.

What the article says, in a very hysterical tone, is "But Trump did bash big banks before the election, especially Goldman Sachs. Breaking up the banks would appeal to Trump's populist message of draining the swamp by uprooting the establishment. The new President could also argue it solves the 'too big to fail' problem that the 2008 financial crisis exposed. Plus, it's something that Republicans like John McCain and liberals such as

Elizabeth Warren and Bernie Sanders broadly agree on. Glass-Steagall was even included in the official Republican Party platform during Trump's convention."

As I'm reading this article I can hear the pitch of the speaker rising to a shriek. Then they freak out that Stephen Bannon said, "You really need to go back and make banks do what they do: Commercial banks lend money, and investment banks invest in entrepreneurs and to get away from this trading." And the writer says, "That sounds a lot like Glass-Steagall." The writer says, "It's not totally clear where Trump stands on this right now." And you heard from Ben what Spicer said, so our point is that this is an open fight; it is an open debate. What we have learned in the last days, is you really cannot rely on the news media, the so-called "non-fake" news seems to be more fake, or at least as fake, as the fake news.

The moment is not to sit back and try and figure out what exactly is the policy, but to intervene to {make} policy; which is why it's so important that every single person here get involved. I'd also like to say, the potential has not been missed on the few desperados who are clinging with their fingernails to the bankrupt trans-Atlantic partnership and the European Union. People may have heard that Donald Tusk, who is the President of the European Council, said that the United States on Donald Trump

is as big threat as the newly-assertive China, an aggressive Russia, and wars, terror, and anarchy in the Middle East.

So, here's this guy, lumping China, which has just lifted 700 million people out of poverty and is reaching out to the whole world for a program that would benefit mankind. Putin, who has successfully prevented Barack Obama from plunging us into thermonuclear war, and took very effective measures in the direction of eradicating ISIS and al-Qaeda in Syria, and so on. And he's saying that's the same thing as ISIS and now the US is part of that.

This is what I'm getting at; that you just have so much insanity being promoted. I would maintain, from our organizing in the streets of Manhattan, where we have had a very interesting response, that Americans frankly are much more thoughtful than this. People don't want to be at each other's throats. They certainly don't want war. They are cautiously optimistic that there is a hope for a turn in direction; and it is really for us at LaRouche PAC to be able to indicate the direction, because otherwise you're just not going to get it. Think about what Mrs. LaRouche was doing in China in 1996 on the World Land-Bridge, these kinds of programs. People don't have the full picture.

What people {can} do at this moment, is absolutely mobilize for Glass-Steagall. Don't expect to hear more. We know a couple of things. We know that the British have said that they would consider Glass-Steagall being reinstated in the United States a casus belli, an act of war, because it will wipe out trillions

of
dollars of crazy speculative crap. Which will be good riddance for most of us, but for some people, not. And we know that some people have commented that Glass-Steagall being reinstated could be the biggest deal since Jesus Christ crushed the Roman Empire.

In other words, itâs a revolutionary, giant change. So don't expect that it's just going to somehow come along in an off-handed way, and exist. Obviously, there's going to be a fight for this; and we need every single American involved.

The last thing I want to say, is that part of the effectiveness on Capitol Hill was this group, the Ohio Revolution, which has been circulating the petition. Their thinking was not simply to just go to everyone to get signatures, but to organize leaders in the community; whether it's ministers, labor union officials, state legislators, mayors, councilmen. In other words, not only do we want you to simply sign the petition, but we need you to organize and to get everybody who has any clout or who represents a constituency, to get on board in this fight, and we should really move. I would say, if CNN is freaked out enough to have an article asking whether Donald Trump is going to go with this or not, we should presume that indicates a possibility; and we should do everything we can to take advantage of the opening and move on it.

MEGAN BEETS: I think, Diane, what you're bringing up is critical; that this is an absolute paradigm shift. What we're doing is shutting down a system of finance which has been at the core of the British Empire for hundreds of years. Now what are we going to replace it with? That's the big question, and that's why we and our supporters, all of you listening out there, have to take the responsibility to know and study the principles of physical economics which are the core of Lyndon LaRouche's discoveries in the science of economics. How are we going to rebuild the country? You go back to LaRouche's core writings: {So, You Wish to Learn All About Economics?}; his papers on the issue of infrastructure not as an object which costs money like the bridge you pay to drive over, but infrastructure as creating a core economic platform which transforms the potential of every process in your economy. How do we raise the physical wealth, how to we increase the living standard for billions of people across the planet and create the potential for mankind to industrialize the Moon? These are the questions that people have to study. And it is that process of the American citizenry choosing to adopt a higher identity of a more developed, more mature mankind in the future beyond this currently collapsing system. Then organizing our fellow citizens to understand how we're going to do that; beginning with the reinstatement of Glass-Steagall. Shutting down this bankrupt financial system; then following that up with the establishment of a national bank so that we can utter productive credit to the things which will increase the productivity of the population and allow us to

take
those next steps of development. Like a crash program for the development of fusion; like a crash program to get our capabilities of our space program back, to re-adopt the policies
of colonizing the space between the Earth and the Moon and then
developing and industrializing the Moon. This really is the vision that people who are organizing with us have to begin to adopt. That really is our sense of authority in demanding that
we shut down this bankrupt, evil Wall Street system with Glass-Steagall.

DENISTON: Absolutely! And we should maybe highlight for
our viewers that yesterday we had a very useful discussion led by
Jason Ross, our colleague in the Science Team, taking up just this subject. I think that's definitely critical; getting at the
issue of value. What is real economic value? As was cited in this press conference, the largest banks' share of so-called GDP
has actually been skyrocketing; and now represents over 50% of supposed GDP. That is not real value; monetary figures are not
— so you have this explosion of monetary assets, monetary figures. But if you take the physical standard living of the US
population as an entirety, it's down, down, down. That's this complete disconnect between the so-called monetary system, which
should be a functional credit system, and the actual real economy; the thing that actually keeps people alive, improves people's living standards, and actually supports the society — the physical processes of economy.

As Mr. LaRouche identified with his Triple Curve diagram in the '90s, defining the principle in this breakdown; those have been diverging at a more and more rapid rate. That defines a process that's unsustainable and as we've said, there's nothing else that can work other than a Glass-Steagall — in its original form — revival to separate out that monetary system. Cut that off; you can't go both ways. Only then can you actually invest in real value again. That's where the discussion needs to go, and that's what the country absolutely needs at this point; is a real recovery program like what Kennedy tried to do, what Franklin Roosevelt was able to do. That level of reform of the current policy and investment in these higher levels of productivity outlined in LaRouche's Four Laws is the program needed now. Glass-Steagall is that first step.

So, I think that's absolutely clear for our listeners what our challenges are and what our mission is right now in the immediate period ahead.

So, I know we're definitely awaiting this executive order; a sense of what's going to come out of that. Diane, I don't know if you have more, but I think we have a pretty clear orientation in the immediate days — or I would say hours ahead, to move on this thing. We have a less than one month deadline on this petition; but a lot can be decided between now and then, before then even. So, every day counts. As Diane emphasized, that was very important; the role of mobilizing the population and

institutions in the population, community leaders, leading layers
in the population out of this craziness that the media is spinning out there, and into these real substantial issues is {decisive} at this point. Getting those people on board and fighting with us for this Glass-Steagall reform, for this economic reform, is critical. {YOU} play an absolutely indispensable role in doing that.

So, I think we have a challenge and a mission before us.
Unless we have anything else to add today, I think this is a very
clear focus; and I think we should really get to work. So, with
that again, people have the information for the petition; circulate that, get the signers on that. If you haven't signed
yourself, do it immediately; but get other people on. You should
have a goal of getting 10, 100 people added to that thing on a daily basis at this point. That's our orientation, that's our action. We'll be back in the coming days with more; and we look
forward to speaking with you then.

Hold jer til LaRouches

dagsorden

Leder fra LaRouchePAC, 30. januar, 2017 – Tiden er atter inde for verden til at lytte til de vise ord fra Lyndon LaRouche. De spørgsmål, som han nu i årtier har været fortaler for, er nu eksistentielle spørgsmål for transatlantiske nationer, hvis »eliter« har mistet deres lederskab, og som bogstaveligt talt også er gået fra forstanden over de afvisninger, som rammer dem i nationale valg og afsættelser.

Netop, som det amerikanske præsidentskab er brudt ud af atlanticisternes indespærring, bliver LaRouches ideer nu repræsenteret med voksende styrke af den nye, strategiske trekant, Rusland-Kina-Indien. Dette nye paradigme repræsenterer den eneste, produktive vej for USA at gå – og dette har LaRouche grundigt forklaret i de »Fire Love til USA's Redning«. Dét er vores mobilisering, med Trump-administrationens retning, der endnu er uafklaret. Vi bør ikke udelukke betydningen af Trumps uforsonlighed over for den britiske kongefamilies forsøg på at gelejde ham ind i en politik for krig med Rusland, og for krig imod industri og vareproduktion; og heller ikke hans uforsonlighed imod konservative GOP-tosser som McCain og Graham, og imod Obama-maskinen.

Mandag gentog Helga Zepp-LaRouche, hvad hun havde sagt under søndagens diskussion om vores mobilisering; at det absolut vigtigste er – at forhindre Tredje Verdenskrig; dette på den måde, som Lyndon Larouche har specificeret, og som er den eneste mulige måde, nemlig gennem en amerikansk præsident, der accepterer Putins strategiske geni og aftaler at samarbejde. Denne amerikanske præsident vil således, langsomt, men sikkert, være i færd med at samarbejde også med Indien og Kina. En Trump, der ikke er under britisk kontrol og atlanticistkontrol, er i færd med at tage nogle skridt i denne retning.

Det betyder at gennemtvinge Glass-Steagall så hurtigt som muligt og at mobilisere omkring Lyndon LaRouches politik med de Fire Love for en økonomisk genrejsning. Dette må være omdrejningspunktet for vores mobilisering, på trods af det hysteri, der sender den etablerede elite ud på gaderne i forsøg på at standse Trump.

Sidste uges mobilisering for at holde George Soros' partner Steven Mnuchin ude af USA's Finansministerium og i stedet fremme Glass-Steagall er først ved at komme i gang. Her til aften blev Mnuchins forventede godkendelse i Senatets Finanskomite blokeret af Demokratiske senatorer, men kun til i morgen, hvor kampen i komiteen genoptages. Frontlinjen i Senatet må fortsat være talstærk, med mange delegationers kampagne for Glass-Steagall på Capitol Hill på onsdag. Vi må holde øje med Chuck Schumers krokodilletårer og fortsætte mobiliseringen omkring LaRouches politik.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag tilføjede; de har indespærret amerikanske præsidenter i mere end et halvt århundrede, og indespærret Lyndon LaRouche i mere end 30 år; nu er begge i færd med at bryde ud.

Trump og de britiske royale har slet ikke en »særlig relation«

30. jan., 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump udviser stærk modstand mod at blive kontrolleret af Londons imperie-elite. På trods af den britiske premierminister Theresa Mays forsøg på at spille en Margaret Thatcher med den »russiske trussel«, reagerede Trump stærkt, om end sarkastisk,

under deres fælles pressekonference, hvor en reporter fra BBC angreb ham omkring flere af hans poltikker. Traditionen tro havde May, som besøgende regeringsleder, valgt den første spørger. Da BBC-reporterens ordskvalder endte, sagde Trump til May: »Var det, hvad du valgte som det første spørgsmål? Dér røg den særlige relation.«

Londonavisen *Sunday Times*, og nu også alle andre aviser i UK, rapporterer, at Trump ønsker at undgå Prins Charles fuldstændigt under et forestående statsbesøg til UK, fordi Trump har aversion mod at blive belært om klimaforandring.

»Han vil ikke finde sig i at blive belært af nogen, ikke engang et medlem af kongefamilien«, citerer *Sunday Times* en kilde i Det Hvide Hus. »For at sige det ligeud; de bør tænke sig om to gange, hvis de vil sætte Trump og Prins Charles sammen i det samme lokale.«

Charles på sin side udsendte søndag en tweet, der direkte fornærmede Trump. I mellemtiden kræver en appel, der har fået en halv million underskrifter i UK, at Dronningen ikke mødes med Trump; måske aflyser hun det og sparer ham for prøvelsen.

Mobilisér for at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven NU; stands et globalt

finanssammenbrud!

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger til et hasteaktivistmøde (i USA, pr. tlf.) søndag 29. januar, 2017:

Jeg tror, alle ved, at, med valget af Donald Trump, har verden totalt forandret sig. Den tyske udenrigsminister Steinmeier sagde det knivskarpt, at valget af Trump betyder afslutningen på det 20. århundredes orden.

Det er helt klart, at USA nu står over for et valg: Det ene valg består i at fortsætte med den »særlige relation« med Storbritannien, som har været grundlaget for den unipolære verden i de seneste 25 år, mere eller mindre, med få undtagelser under Clinton-årene. Og det står ganske klart, at briterne gerne vil fortsætte med dette, hvilket er grunden til, at Theresa May var den første regeringsleder, der kom (til Washington) for at forsøge at genetablere denne særlige relation, og som ville være meget, meget dårligt.

På den anden side, så foreligger det klare perspektiv, at USA går ind i en strategisk alliance med Rusland – og muligvis Kina og Indien – hvilket ville skabe grundlaget for virkelig at bevæge verdenspolitik over i et fuldstændig nyt paradigme med samarbejde mellem store nationer for at løse presserende problemer, såsom den økonomiske krise, problemet med terrorisme og mange andre lignende problemer.

Det står ganske klart fra den første uge af Trumps præsidentembede, at han har til hensigt at gennemføre alle sine valgløfter. Set fra mit standpunkt, så er det meget vigtigt, at – i betragtning af, at problemerne er så mangeartede – folk ikke flipper ud over denne eller hin handling, men virkelig koncentrerer sig om de to, absolut mest afgørende spørgsmål, uden hvilke absolut intet andet kan løses. Det første, meget, meget afgørende spørgsmål er, at

Trump lovede at forbedre relationerne med Rusland, og det er, for verdensfredens skyld, det absolut vigtigste spørgsmål. For, hvis Hillary Clinton havde gennemført sin politik for Syrien, med flyveforbudszonerne og hele den provokerende politik over for Rusland i særdeleshed, ville vi have været på en meget kort vej til Tredje Verdenskrig.

Den kendsgerning, at Donald Trump i går talte med fem af verdens ledere – heriblandt præsident Putin fra Rusland, og at de tilsyneladende etablerede en god forståelse – er af højeste, strategiske vigtighed. Og ser man på det, som Det Hvide Hus og Kreml bagefter udstedte, så er dette virkelig vigtigt, for »Trump overbragte sine ønsker om lykke og velstand for det russiske folk og sagde, at det amerikanske folk havde varme følelser for Rusland og dets borgere«.

Dette er meget, meget vigtigt, og jeg mener, at vi virkelig bør forstå, at, hvis USA og Rusland kan fikse deres forhold, så kan alle andre problemer potentielt set tackles.

Det andet, absolut vigtigste spørgsmål er selvfølgelig, at Trump under sin valgkamp lovede at genindføre Glass-Steagall, for alle ved, at verden stadig befinder sig i absolut fare for en gentagelse af sammenbruddet i 2008, som denne gang ville blive langt, langt værre end selv kollapset af Lehman Brothers og AIG i september 2008, af den simple grund, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 % eller endda mere, derivaterne er vokset, og alle centralbankernes såkaldte instrumenter er blevet opbrugt, inklusive kvantitativ lempelse (’pengetrykning’), inklusive hele spørgsmålet om bail-out (statslig bankredning) og om helikopter-penge, som diskuteres.

Faren for banksystemets kollaps er således en afgjort trussel, der hænger over *hele* verden.

Det er ganske klart, at Wall Street selvfølgelig ikke vil have Glass-Steagall, fordi det, for at sige det mildt, ville reducere deres magt enormt; *men det er en absolut forudsætning*

for at fikse situationen. Hr. LaRouche har ikke alene talt om Glass-Steagall, men han har også, på videnskabeligt grundlag, defineret de Fire, grundlæggende Love, som det er absolut afgørende, bliver implementeret, for at få verden ud af denne krise. Disse Fire Love er:

* Glass-Steagall, præcis, som Franklin D. Roosevelt implementerede denne lov i 1933;

* En Nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton;

* Et nyt kreditsystem (også i traditionen efter Alexander Hamilton);

* Og dernæst selvfølgelig, et forceret program for højteknologisk fusionsenergi og internationalt samarbejde omkring rumforskning som den absolut nødvendige måde, hvorpå arbejdskraftens produktivitet, der er kollapset, kan forøges.

(Se: Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love:)

Det faktum, at den forventede levealder i USA for første gang er *faldet*, er den klareste indikator, for, at, hvis en økonomi kollapser, så falder den forventede levealder.

Dette er formålet med dette aktivistmøde, for desværre sagde den nominerede finansminister Mnuchin under sin høring i Senatet med senator Maria Cantwell, at han ikke støtter Glass-Steagall i FDR's form – han sagde, det var 'en meget gammel lov' – men at han vil have en lov 'for det 21. århundrede', for ellers vil markederne ikke have tilstrækkelig med likviditet. Se, dette argument er forkert, for, hvis man etablerer en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, samt et kreditsystem i Alexander Hamilton tradition, så vil præcis dette system yde kredit til produktiv investering. Så dette argument er ikke relevant, og denne nominering (til finansministerposten) kunne blive Trump-administrationens Akilleshæl, hvis det ikke rettes. For jeg tror, alle har set det enorme oprør; der finder en deployering sted på vegne af

det selv samme Britiske Imperium, der forsøger at fastholde Trump i den 'særlige relation' med Storbritannien, men det forhindrer dem ikke i at deployere George Soros og princippet om 'farvede revolutioner' – det samme princip, der blev deployeret imod Ukraine i 2004 med den 'Orange Revolution', eller i Georgien, eller i det Arabiske Forår – hvor man grundlæggende set vil bruge de samme midler for en farvet revolution til at få et regimeskifte, denne gang imod Trump.

Dette er altså ikke en fredelig tid; dette er ikke en tid, hvor man sidde det ud, men jeg mener, at det faktum, at Trump har vist, at han ønsker at gennemføre sine valgløfter, virkelig er meget lovende. Men jeg mener, at vi har brug for en mobilisering, der sikrer, at denne absolut afgørende flanke med Glass-Steagall ikke forpasses, for det er den ene ting, der virkelig ville kunne ødelægge hele potentialet.

Lad mig slutte her. Jeg mener, at folk i USA må være bevidste om, at hele verden ser på dette valg af Trump med store håb – ikke de gamle neoliberale folk og de folk, der tror på en konfrontation med Rusland og Kina – men en masse mennesker, i Indien, i Europa, ser på potentialet i Trump-administrationen med store forventninger og håb. Det er en unik historisk chance, så meget afhænger af at få det til at virke.

Potentialet eksisterer, med Kinas Nye Silkevej, der allerede nu er et nyt finansielt og økonomisk samarbejde på en »win-win«-basis, hvor flere end 70 nationer samarbejder; tilbuddet til USA om at få en Ny Silkevej passer præcis sammen med Trumps løfte om at investere $1 billion i et infrastrukturprogram i USA og således lancere en økonomisk genrejsning. Men, det forudsætter den originale Glass/Steagall-lov.

Jeg vil slutte her, for dette er virkelig kernen i situationen, og jeg mener, at vi har brug for jer alle for at hjælpe med og intervenere.

Lyndon LaRouche (med på linjen): Dette understreger jeg.

Solen er gået ned for Det britiske Imperium;
Tiden for et Nyt Paradigme er kommet!
Inkl. uddrag af interview med EU-parlamentsmedlem Marco Zanni

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. (Appellen på dansk her). Denne appel kræver, at Donald Trump, senest ved sin Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appel. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål

torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den tiltrædende Trump-administration.

Undertitel: Økonomisk værdi ligger i det, der skabes for fremtiden, og ikke i, hvad det måtte være værd i dag!

Matthew Ogden: Det er i dag den 27. januar, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra LaRouchePAC.com. Med mig i studiet i dag har jeg Jason Ross, en kollega; og via video har vi Bill Roberts fra Detroit, Michigan, som er medlem af LPAC Policy Committee.

Vi mødes i dag præcis en uge efter indsættelsen af Donald Trump som USA's nye præsident. Vi befinder os en uge inde i den nye administration. Vi har i dag sammensat en udsendelse, som vi føler, er afgørende med hensyn til de nødvendige elementer i den aktuelle kamp her i USA. Jason Ross vil give os en præsentation af fremgangsmåden med national (statslig) bankpraksis efter Hamiltons principper, og hvordan, vi rent faktisk kan skabe en økonomisk genrejsning i USA efter hr. LaRouches Fire Love. Fra Bill Roberts vil vi høre om en plan for et beskæftigelsesprogram, for atter at få produktive arbejdere i job, og for at uddanne den opvoksende generation i de nødvendige, produktive færdigheder, og som til dels er modelleret efter Franklin Roosevelts Civilian Conservation Corps, CCC.

Men før dette vil vi høre et uddrag af et interview med et italiensk parlamentsmedlem, Marco Zanni, som blev interviewet i går på larouchepac.com af Paul Gallagher, der vil præsentere interviewet om lidt.

Men lad mig begynde med at give en hurtig gennemgang af den situation, vi befinder os i, og trække frontlinjerne op i

kampen om USA's sjæl. Tidligere på dagen talte vi med Lyndon og Helga LaRouche. Helga LaRouches standpunkt var meget klart; hun sagde, at USA har et presserende valg at træffe. Valget er mellem at falde ind i det, som Theresa May, Storbritanniens premierminister – der i går kom til Philadelphia og i dag er i Washington for at fejre den såkaldte »særlige relation« mellem USA og UK – i går talte for, og som er at »forny den 'særlige relation' for den Nye Tidsalder« mellem USA og det, hun kaldte et »fornyet, globalt Storbritannien«. Man kunne også sige, at hun holdt en tale om, hvordan man skulle gøre Det britiske Imperium stort igen. Så det er det ene valg.

Det andet valg er at følge op på det, som udenrigsminister Sergei Lavrov i går sagde i den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, med hensyn til perspektivet for et nyt, internationalt paradigme, bygget op omkring det, han kaldte for »en trepartsrelation«, mellem USA, Rusland og Kina, og, som Helga LaRouche korrekt indføjede her, nemlig en firmagtsrelation, der også omfatter Indien.

Her er en idé om, hvad det var, Sergei Lavrov i går sagde om dette – det bliver selvfølgelig ikke rapporteret i de amerikanske medier. Han sagde det følgende:

»Vi mener, at, i takt med, at Rusland, USA og Kina opbygger deres relationer, bør denne trekant ikke være lukket eller rettet mod projekter, der kunne bekymre andre stater. [De bør være] åbne og retfærdige. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske struktur er af en sådan art, at de i væsentligt grad komplementerer hinanden i den materielle og fysiske sfære.

Med hensyn til internationale sikkerhedsproblemer, så spiller disse tre lande en meget vigtig rolle. Rusland og Kina har begrænset forsøg på at introducere konfronterende, magtbaserede løsninger i verdenspolitik. Vi forventer, at Donald Trump, der har bekræftet, at han er forpligtende engageret til primært at fokusere på amerikanske [nationale]

problemer og opgive indgriben i andre staters interne anliggender, vil gøre det samme.«

I respons til Sergei Lavrovs udtalelser sagde en talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium følgende:

»Kina, Rusland og USA er de førende, globale magter, og de er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Vi har et stort ansvar for global fred, stabilitet og udvikling. »Kina har derfor til hensigt at intensivere samarbejdet med USA og Rusland og bidrage i fællesskab til at løse opgaver og udfordringer i den moderne verden.«

Dette er præcis, hvad Lyndon og Helga LaRouche har krævet, med hensyn til, at USA opgiver 16 års Bush/Obama-politik og vedtager det nye paradigme og, omsider, går sammen med Rusland, Kina og Indien i denne stormagtsrelation for at gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle. Vi er ikke interesseret i et nyt »globalt Storbritannien«. Vi er ikke interesseret i »atter at gøre Det britiske Imperium stort«. Vi er interesseret i at igangsætte et nyt paradigme for internationale relationer, med en økonomisk udvikling af hele planeten, til gode for hele den menneskelige race.

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. (Appellen på dansk her Denne appel kræver, at Donald Trump, senest ved sin Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appel. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for

at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den tiltrædende Trump-administration. George Soros, den førende finansielle støtte til Barack Obama, og som personligt i høj grad har været årsagen til, at Glass-Steagall ikke er blevet genindført i løbet af de seneste otte år. George Soros, der, under Davos Økonomiske Verdensforum, erklærede sin hensigt om at forårsage Trump-administrationens fiasko. Hvilken bedre måde at forårsage Trump-administrationens fiasko end ved at installere en muldvarp internt i Trump-administrationen på højeste niveau, i form af Steven Mnuchin?

Vi har Soros' generalieblad. Det kan læses på larouchepac.com websiden, og det er en hovedartikel i den seneste udgave af vores avis, *The Hamiltonian*. (Se Leder, 26. jan: »Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!«) Soros er et ledende værktøj for Det britiske Imperium, der anstifter »farvede revolutioner« og afsættelser af regeringer i hele verden – præcis det, nogle mennesker frygter, er ved at blive planlagt af Soros og andre at skulle finde sted her i USA, imod den nye administration.

Forbindelsen til Steven Mnuchin er meget klar. Efter at Mnuchin arbejdede for Goldman Sachs i 12 år, blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at arbejde for selveste Soros Fund Management. Han kørte SFM Capital, han stiftede Dune Capital Management og, i ledtog med George Soros og et slæng af andre hedgefund-operatører, købte de IndyMay ud [Independent National Mortgage Corp.] og forvandlede det til det, der fik navnet OneWest Bank. Dette er den berygtede

maskine, der sætter folk ud af deres hjem. Dette vækker voldsom opmærksomhed blandt kredse i det Demokratiske Parti i Senatet.

Men den historie, man *ikke* fortæller, er netop forbindelsen til George Soros. Denne George Soros-historie er den sande historie, der *må* fortælles. Og dette er som sagt forsiden af den seneste udgave af *The Hamiltonian*. Hele Soros' generalieblad kan ses på larouchepac.com websiden. Det må cirkuleres for at afsløre det faktum, at Steven Mnuchin er ved at blive kørt i stilling til at være muldvarp for Wall Street/London/Soros, og som er plantet på allerhøjeste niveau i den tiltrædende Trump-administration. Hvis hans rolle ikke afsløres, og hvis Mnuchins nominering til finansministerposten ikke bliver afvist, vil der ikke være nogen som helst måde, hvorpå vi kan lykkes med at skabe den form for økonomiske genrejsning efter LaRouches/Hamiltons principper, som vi har forklaret, og som begynder med en tilbagevenden til den originale Glass-Steagall.

Denne kamp for Glass-Steagall er, igen, kampfronten og kampens centrum. Det drejer sig ikke kun om vores nationalpolitik. Dette er en international kamp. Dette er en kamp om de transatlantiske nationers fremtid. Vil de fortsat være undersåtter i Det britiske Imperium og dets apparat, City of London/Wall Street, eller, vil disse nationer blive sat fri, befriet, fra dette apparat, så de kan tilslutte sig dette nye, internationale paradigme – Rusland, Kina og det, der må blive til en treparts-, eller firparts-relation, med USA og Indien.

Folk i hele verden følger med i denne kamp internt i USA, i takt med, at den udspiller sig, time for time, en kamp mand og mand imellem over genindførelsen af Glass-Steagall i disse første dage af det nye præsidentskab.

For at give et eksempel på dette, vil jeg afspille et par minutter fra interviewet med Marco Zanni, italiensk parlamentsmedlem i EU-parlamentet og en førende tilhænger af

Glass-Steagall i Europa og en person, der har arbejdet med LaRouche-bevægelsen både i Europa og i USA i løbet af de seneste par år i denne kamp for at genindføre Glass-Steagall. Han blev interviewet af Paul Gallagher, *Executive Intelligence Reviews* redaktør for økonomi. Som man ser under Pauls introduktion af Zanni, så var han i Washington, D.C., for lidt over et år siden for en række møder om nødvendigheden af at vende tilbage til Glass-Steagall.

VIDEOINTERVIEW (Uddrag):

Paul Gallagher: Du var i USA i sommeren 2015 om disse spørgsmål, især om Glass/Steagall-loven i både USA og Europa. Du mødtes med medarbejdere i Kongressen og med nogle Kongresmedlemmer i begge Huse. Så du har nogen indsigt i dette. Hvad søger du i USA, nu?

Marco Zanni: Det er meget vanskeligt at se ret meget af, hvad den nye administration vil gøre mht. Glass-Steagall. Hvis man ser på, hvad hr. Trump har sagt, så støtter han sandsynligvis den form for bankregler, der også kunne omfatte en bankopdeling og genindførelse af Glass-Steagall. Men samtidig ser jeg også det faktum, at han, til en masse toppositioner, i højtplacerede stillinger, hyrer tidligere investeringsbankfolk, der kommer fra Goldman Sachs og andre investeringsbanker.

Og også, at flertallet af de Republikanske kongresmedlemmer sandsynligvis ikke støtter en genindførelse af Glass-Steagall. Men, hvis hr. Trump er overbevist om, at USA har brug for en ny bankreform, grundlæggende set en ny slags Glass-Steagall for USA, så tror jeg, han meget, meget hurtigt, og meget, meget let, kan gøre sin indflydelse gældende og få Kongressen, det Republikanske Parti og hele sit team til at arbejde for denne form for reform.

Da jeg sidste år var i D.C., var det meget vigtigt for mig at vise, hvordan indvirkningen af blot bankregler kunne være

farligt for en økonomi. Jeg viste eksemplet med Italien og Den europæiske Union. Så jeg bad medlemmer af Kongressen, som jeg mødte i 2016, om at gennemgå Dodd/Frank-loven, jeres banklov, fordi den er meget farlig. Der er bestemmelser om en regel for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindskud) i jeres Dodd/Frank-banklovgivning. Virkningen af bail-in i det europæiske banksystem har været meget, meget farlig. Ser man på aktieprisen for Deutsche Bank, f.eks., eller for italienske banker, så er aktieprisen og aktiemarkederne for disse banker faldet med gennemsnitligt mere end 70 % fra det øjeblik – altså fra januar, 2016 – hvor reglen om bail-in trådte i kraft i EU.

Denne regel er meget farlig. I har denne regel i Dodd-Frank. Den er aldrig blevet anvendt, men det kunne den blive om kort tid; så jeg mener, at I må revidere Dodd/Frank-loven. Jeg mener, at, hvis Trump vil gå ind for dette, vil han få støtte fra en meget stor del af det Demokratiske Parti, fra Bernie Sanders, mange kongresmedlemmer, som jeg mødte under mit besøg i D.C.

Gallagher: Jeg skal sige her, at LaRouchePAC i øjeblikket befinder sig i en mobilisering omkring en national appel. Det forlyder, at den første tale, Trump vil holde til begge Kongreshuse, bliver den 28. februar: vi er i en national mobilisering omkring en appel, der kræver, at han lover og fremstiller Glass-Steagall til denne Kongressamling den 28. februar – om kun én måned. Lyndon LaRouche har også krævet en afvisning af Steven Mnuchins nominering, en af de personer, du refererer til, til finansminister. Under hans høring i Senatet udtalte han sig ligefremt imod Glass-Steagall; på trods af den kendsgerning, at spørgeren (senator Maria Cantwell) mindede ham om, at den præsident, der har nomineret ham, i sin kampagne havde lovet at genindføre Glass-Steagall. LaRouche har krævet, at Mnuchin afvises og holdes ude af Finansministeriet.

Hvis der er mere, du ønsker at få frem til folk, der ser denne

kanal i særdeleshed, så vær så god.

Zanni: Blot en sidste ting: Det er virkeligt gode nyheder med denne appel, som I lancerer i USA; for borgernes støtte er meget vigtig mht. at få politikere til at vedtage den rette lovgivning omkring banker og bankregler. Hvad med Europa? Og hvad med den amerikanske administrations næste skridt? Jeg håber, at den holdning, som den amerikanske administration fremlægger i forhold til Europa og Den europæiske Union, vil blive meget positiv for Italien. For at kunne træde ud af euroen har vi brug for støtte fra USA, og også fra Rusland. Så det er meget vigtigt, at den nye, samarbejdende holdning, som hr. Trump indtager mht. hr. Putin, til Rusland og til andre, fremvoksende økonomier, har en positiv virkning mht. at ødelægge konstruktionen af Den europæiske Union og genopbygge Europa. Et Europa, der bygger på suverænitet og frihed for nationer, og et samarbejdende Europa, der kunne fungere godt og også kunne samarbejde med USA fra den ene side, og med Rusland og det asiatiske område fra den anden side. Så vi har altså brug for begge siderne, brug for USA og Rusland, for at blive af med dette imperie-projekt, som er Den europæiske Union. Jeg håber, at hr. Trump vil fastholde sin holdning, vil bevare denne meget kritiske holdning, han har til EU, til Tyskland og til Europa. Vi kunne have et Italien, der forlader euroen og [kan ikke høres, 19:12] Europa, der genopbygger en ny historie; en ny ramme, der bygger på mere samarbejde, mere økonomisk vækst og flere jobs og mere investering. Det er mit håb, og det er min appel til den nye, amerikanske regering.

Gallagher: Fantastisk. Vi har talt i en halv time med Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet.

(Hele videoen med Marco Zanni kan ses her)

Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!

Leder fra LaRouchePAC, 25. januar, 2017 – George Soros, mangeårig agent for den britiske indflydelse, mega-spekulant og ødelægger af nationer, er den selvudnævnte, førende finansmagt, der står bag det politiske fremstød for at ødelægge Donald Trumps præsidentskab, eller endda bringe det til fald. Han var også den førende, for ikke at sige den primære, sponsor af Barack Obamas adkomst til præsidentskabet. Det er en fatal fejltagelse, at én af George Soros' mangeårige medarbejdere, partnere og medinvestorer, Steven Mnuchin, nu måske bliver præsident Trumps finansminister!

Soros – som allerede har støttet en massemarch på Washington imod Trump, og som støtter et »forfatningsmæssigt« sagsanlæg, der intet som helst har på sig, i et forsøg på at stille ham for en rigsret – har ansat eller arbejdet sammen med den udpegede finansminister Steven Mnuchin omkring finansielle spekulationer i næsten 15 år. I Davos, Schweiz, sagde Soros: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes … jeg ønsker, at han vil mislykkes.«

En godkendelse af Mnuchin truer med at ødelægge præsident Trumps løfte om at genopbygge USA's økonomi.

Donald Trumps administration vandt det amerikanske folks støtte med kampagneløfter om at modernisere Amerikas infrastruktur og bygge højhastighedsjernbaner, moderne havne og teknologisk avanceret vareproduktion. Dette indebærer, at Amerika atter får et rumprogram som Kina og Rusland har det, og som ville forøge den amerikanske økonomis produktivitet, ligesom JFK's »Moonshot« gjorde i 1969. USA og verden har brug for termonuklear fusionskraft – den energi, der udgør Solens

kraft, og som udleder simpel H2O som sit biprodukt – som energikilde til at udføre udforskning af andre himmellegemer.

En Steven Mnuchin i Finansministeriet vil ikke lade dette ske; han er modstander af en genindførelse af Glass/Steagall-loven, som Trump lovede »for atter at få kredit til at strømme til små foretagender«; han investerer sammen med spekulanten Soros, der bringer regeringer til fald gennem finansiel manipulation og ved at finansiere »farvede revolutioner«.

Mnuchin har været politisk og finansiel fælle til George Soros siden i hvert fald 2002. Efter 12 år hos Goldman Sachs – tænk på pro-Wall Street finansministre som Robert Rubin (1995-99) og Hank Paulson (2006-09) – blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at køre det Soros-støttede SFM Capital, der blev etableret for at købe »højrisiko-værdipapirer«. Mnuchin arbejdede også for Soros Fund Management. Støttet af Soros stiftede han Dune Capital Management med tidligere kolleger fra Goldman Sachs.

Nathan Vardi skrev i *Forbes*-magasinet den 22. juli, 2014: »Et hold, bestående af nogle af Wall Streets største navne og partner i Goldman Sachs, Steve Mnuchin, der var dets adm. dir., står til at indkassere en stor gevinst ved salget af One West Bank til CIT-gruppen for $3,4 mia.« Dette »hold« af hedgefunds var Soros Capital Management og seks andre funds, der købte Indy May og gjorde Mnuchin til adm. dir. af det omdøbte One West.

»I 2009«, fortsatte Vardi, »opkøbte gruppen aktiverne i det tidligere Indy May fra FDIC (USA's Statens Indskudsgarantifond), der havde overtaget dets aktiver. Gruppen betalte $1,55 mia. for banken, der var i vanskeligheder i finanskrisen, og det skatteborgerfinansierede FDIC gik ind på at dele tabene på en låneportefølje. Mnuchins gruppe købte Indy Mac Bank, der udsatte titusinder af husejere, for $1,55 mia.; ændrede navnet til One West Bank og solgte den til CIT-gruppen for $3,4 mia. i juli 2014. Soros

Management var gået i partnerskab med seks andre hedgefunds for at erhverve Indy Mac.«

Soros-Mnuchin-forbindelsen var så vedvarende, at en finans-website, ZeroHedge, den 11. nov., umiddelbart efter valget af Donald Trump, skrev, at »medarbejder ved Soros Fund Management, Steven Mnuchin«, var ved at blive kørt i stilling til noget større i Trump-administrationen.

Den generelle finanskrise og krisen på ejendomsmarkedet i 2008 kunne aldrig være sket, hvis Glass/Steagall-loven af 1933 ikke var blevet ophævet af agenter for Wall Street-spekulanter. Man ville ikke have haft nogen bailout (statslig bankredning) af spekulanter. I sin valgkampagne støttede præsident Trump og det Republikanske partiprogram genindførelsen af Glass-Steagall. Men, da Mnuchin var til godkendelses-høring i Senatets Finanskomite, sagde han til senator Maria Cantwell (D-WA), at han ikke støttede, og ikke ville støtte, genindførelsen af Glass/Steagall-loven af 1933. Der findes ingen anden Glass-Steagall at støtte, til trods for, at Mnuchin forsøgte at opfinde én.

George Soros mener, og håber, at præsident Donald Trump vil mislykkes. I et videointerview fra Davos Økonomiske Verdensforum den 19. jan., 2017, sagde Soros til *Bloombergs* Francine Laqua: »Personligt er jeg overbevist om, at han [Trump] vil mislykkes; ikke pga. folk som mig, der gerne ser ham mislykkes, men fordi de ideer, han ledes af, er iboende selvmodsigende. Disse selvmodsigelser er allerede inkorporeret i hans rådgivere … og i hans regeringskabinet. Man vil derfor se, at de forskellige etablissementer bekæmper hinanden og forårsager et meget uforudsigeligt resultat … uforudsigelighed er en fjende på lang sigt.«

Men, bortset fra blot Soros, så ønsker London at få kontrollen over Trump-præsidentskabet og ændre det tilbage til Obamas krigskonfrontationer mod Rusland OG Kina, og til »globalisering«. Soros' mand er Londons og Wall Streets mand.

Han må holdes ude af Finansministeriet.

Foto: Et fatalt triumvirat i den amerikanske regering: Præsident Donald Trump, der i sin valgkampagne har aflagt løfte over for amerikanerne om at genindføre Glass-Steagall, omgivet af den (måske) nye finansminister, Steven Mnuchin (højre) og dennes mangeårige partner ud i spekulations-'forretninger', den globale storspekulant, George Soros.

Xinhua Tv interviewer EIR om Trumps præsidentskab

22. jan., 2017 – China Xinhua News Network Corp., en engelsksproget Tv-nyhedskanal, der køres af Xinhua News Agency, gennemførte et 20 minutter langt interview med chef for *EIR's* Washington-kontor, Bill Jones, om Trump-administrationen og kinesisk-amerikanske relationer under Trump. Jones blev spurgt, om Trump-administrationen ville »bryde« med den amerikansk-kinesiske politik under Obama (som de generelt anser for positiv). Jones forklarede, at relationen ikke havde været så positiv, og at lanceringen af »genbalanceringen« ('pivot'; USA's doktrin om at 'genbalancere' USA's forhold til Asien) havde skabt temmelig mange spændinger i relationerne. Og alt imens Trump er kommet med henkastede bemærkninger, der har skabt stor bekymring i Kina, vil USA ikke være i stand til at gå fremad uden gode relationer til Kina.

»USA kan i realiteten ikke gå fremad i den retning, Trump har lovet, med hensyn til at udvikle økonomien, udvikle infrastrukturen, uden gode relationer til Kina«, sagde Jones. »Hvis Trump vil bygge højhastighedstog, udvikle byerne, bygge

veje, kan Kina blive til stor hjælp. Jeg tror, han er i stand til, og er villig til, at indgå en aftale. Hvis han går i en anden retning og pålægger straffesanktioner mod kinesiske varer og forsøger at indlede en handelskrig, vil det være skadeligt rent globalt, men også for USA's økonomi, fordi alting så vil blive meget dyrere. Og jeg tror, at når det går op for præsidentens team, vil ingen indlede en handelskrig.«

Hvad med Trumps tilbagekaldelse af investeringer fra Ford og GM i Mexico? Jones forklarede, at man må forstå, hvordan den amerikanske økonomi er blevet ødelagt, ikke af Kina, ikke af Mexico, men af Wall Street-slænget, der gik efter større profitter fra billig arbejdskraft. »USA kan producere ting, USA har en enorm arbejdskraftkapacitet – vore arbejdere er meget faglærte, også i andre industrier«, sagde Jones. »Men de behøver ikke fremstille biler. De kan fremstille andre ting. De kunne producere kernekraftværker. De kunne fremstille trykkamre for kernekraftværker. Vi kunne yde Kina, der er i færd med at lancere et betydeligt kernekraftprogram, noget af den teknologi, der kan produceres her – hvis vi var villige til at sælge det til dem. Og det ville forøge vores handel med dem. De begrænsninger, de problemer, vi har her, er alle selvforvoldte. Hvis USA ændrer sin politik og forsøger at opbygge sine industrielle muligheder, som jeg mener, ville være en god ting, behøver det ikke nødvendigvis være skadeligt for det, Kina gør, fordi man simpelt hen kan skifte over til et andet produktionsområde.«

Der var også spørgsmål om den amerikansk-russiske politik og om forslag, der nu kommer fra den kinesiske side, om at investere i amerikansk infrastruktur. Jones konkluderede med at sige: »Jeg tror, der måske kan blive lagt told på visse produkter, men jeg mener, at administrationen kan indgå en win-win-aftale. Det er adelsmærket i præsident Xis politik, denne win-win, 'Shuanying' strategi, ikke sandt? Og det kan han finde i USA, fordi vi er afhængige af hinanden. Den amerikanske økonomi bør vokse, og den kinesiske økonomi bør

vokse. Hvis de begge vokser, vil de sælge til hinanden. Jo mere, de vokser, desto mere vil de købe og sælge. Så denne mulighed eksisterer, og Trump er en intelligent forretningsmand og tager dette talent med sig ind i præsidentskabet. Jeg tror, han kan nå frem til en aftale med Kina om den økonomiske situation, der ikke vil føre til konflikt.

Hele den 20 minutter lange video samt et udskrift kan ses på følgende webside:

http://en.cncnews.cn/news/v_show/62286_Trump_presidency:_Expert_on_future_U.S._domestic,_foreign_policies.shtml?from=singlemessage&isappinstalled=0

Nu er det tid – Ødelæg Det britiske Imperium én gang for alle!

Leder fra LaRouchePAC, 24. januar, 2017 – Der er mange, der i løbet af de seneste 50 år har sat spørgsmålstegn ved Lyndon LaRouches advarsel om, at Det britiske Imperium stadig var i live, og stadig var helliget til at knuse Alexander Hamiltons, John Quincy Adams', Abraham Lincolns og Franklin Roosevelts Amerikanske System. Men i dag har denne tvivl bevist sin store tåbelighed, med City of Londons og Det britiske Monarkis imperieherrer, der stolt har erklæret, at deres hensigt er at ødelægge enhver bestræbelse på at genrejse Det amerikanske System i deres tidligere koloni.

Obama-årene har vist sig at være Det britiske Systems totale overtagelse af den amerikanske regering. Briternes

»frihandelsmodel«, som Amerikas grundlæggende fædre havde udkæmpet en revolution for at undslippe, var lykkedes med at fjerne alle Franklin Roosevelts regler og begrænsninger af Wall Street, der således har skabt en spekulativ boble i megabillion-klassen. Den britiske opiumskrig mod Kina blev i ondskab overgået af briternes og Wall Street-bankernes »Dope, Inc.«, der har skabt den værste narkoepidemi i USA's historie, alt imens Obama nægtede at fængsle de ansvarlige bankierer for hverken finanssammenbruddet eller narkopenge-hvidvaskningen og åbenlyst promoverede legalisering af narkotiske stoffer. Industri blev nedtaget under dække af »frihandel« og den svindel, at kulstoffer ødelagde planeten, alt sammen sponsoreret af Prins Philips Verdensnaturfonden og relaterede grønne fanatikere. Udforskning af rummet og videnskabelig udvikling af kernekraft og fusionskraft blev ødelagt under den samme, britiske imperiemodel for tvungen tilbagestående. Evindelige kolonikrige er blevet ført mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, men som stod Rusland eller Kina for nær, med anvendelse af britisk/saudisk-finansierede terrornetværk til at fjerne regeringer ved magt. Obama og hans britiske sponsorer forberedte krig med Rusland og Kina med en enorm militær inddæmning af begge eurasiske nationer.

Truslen mod denne britiske kontrol over USA, repræsenteret af Obama/Hillary-ondskabens nederlag i november, har nu tvunget briterne til at komme åbent ud og være villige til at dræbe for at standse enhver chance for, at Trump-administrationen genopretter fornuft. De må stoppes, og Det britiske System må ødelægges, hvis civilisationen skal overleve denne krise.

Se på de seneste par måneder:

* Man ved nu, at hele den hysteriske kampagne for at portrættere Donald Trump som et russisk værktøj blev kørt af MI6-agenten Christopher Steele, der fabrikerede et dokument så absurd, at selv de britiske aktiver internt i det amerikanske efterretningssamfund ikke kunne bekræfte noget af det på trods af den kendsgerning, at de lækkede det til offentligheden.

* The London Spectator offentliggjorde den 21. jan. en artikel af en journalist fra BBC, Paul Wood, med titlen, »Will Donald Trump be assasinated, ousted in a coup or just impeached?« (Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller blot afsat ved en rigsret?) Man bør erindre sig, at amerikanske præsidenter, der er gået op imod Det britiske Imperium, har en 'tradition' for at blive myrdet, af briterne, i hele USA's historie – Lincoln, Garfield, McKinley og Kennedy.

* Et sagsanlæg er blevet anlagt i New York, som anklager præsident Trump for overtrædelse af Forfatningen ved at eje hoteller, der lejlighedsvis modtager udenlandske regeringsfolk som gæster, hvilket angiveligt skulle være det samme som bestikkelser og betalinger til præsidenten. Sagen er anlagt af »Citizens for Responsibility and Ethics in Washington« (Borgere for ansvarlighed og etik i Washington), en gruppe, der er stiftet af det berygtede britiske aktiv George Soros, verdens førende sponsor for legalisering af narkotiske stoffer, eutanasi, 'farvede revolutioner' og operationer mod den russiske og kinesiske regering.

På trods af Soros' kampagne imod Trump, som han kaldte for en »diktator in spe«, er en medarbejder til Soros, Steven Mnuchin, blevet valgt som Trumps finansminister. Mnuchin arbejdede i to hedgefunds, der var svært finansieret af Soros, og arbejdede på et tidspunkt direkte for Soros Fund Management. I sin godkendelseshøring (i Senatet) erklærede Mnuchin ligeud, at han og Trump ikke ville støtte genindførelsen af Glass-Steagall, på trods af det faktum, at Trump havde lovet at genindføre Glass-Steagall under sin kampagne. I 2012 informerede det Britiske Udenrigsministerium en amerikansk økonom, der besøgte City of London, at vedtagelse af Glass/Steagall-loven, som på det tidspunkt var fremstillet som lovforslag i Kongressen, primært takket være udstrakt mobilisering af LaRouchePAC, var en *casus belli*, en begrundelse for krig.

Denne krig er nu i gang. Muligheden for, at den nye,

amerikanske administration vil afvise Det britiske System til fordel for Glass-Steagall, samarbejde med Rusland om bekæmpelse af terrorisme snarere end at vælte suveræne regeringer og gå sammen med Kina omkring Den Nye Silkevejs udvikling af hele verden, er ikke sikker, men afgjort til stede. Det, der kræves, er, at det amerikanske folk mobiliseres til at erkende Det britiske Systems ondskab og knuse det, og således beskytte Trump og nationen mod det angreb mod menneskeheden, der nu finder sted på vegne af et desperat Britisk Imperium. Nu er det tid.

Vi må mobilisere det amerikanske folk til at genoplive ånden fra Uafhængighedskrigen mod Det britiske Imperium, og fra Lincolns forsvar af Unionen, og fra FDR imod Wall Street. Det kan gøres; men vi må vække de bedste traditioner i hele Amerikas historie. Vi behøver dig.

Foto: Franklin Delano Roosevelt Mindesmærket i Washington, D.C., dedikeret til FDR's minde, USA's 32. præsident, den 2. maj 1997 af præsident Bill Clinton – ca. 2 år før FDR's Glass/Steagall-lov, som han indførte i 1933, af samme Bill Clinton blev ophævet i 1999.

Man skulle mene, at det bedste mindesmærke for FDR består i nu, som en presserende nødvendighed, at genindføre Glass/Steagall-loven – før finanssystemet bryder sammen.

Lyndon LaRouche: Hold Trumps kandidat ude af

Finansministeriet; Undgå økonomisk kollaps

22. jan., 2017 – Efter at Trumps nominerede til finansministerposten, Steven Mnuchin, havde misrepræsenteret og erklæret sig imod Glass/Steagall-loven i høringerne i Senatet, der skal godkende hans udnævnelse, sagde økonom og stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag, at Mnuchin var en »destruktiv kraft«, der bør holdes ude af Trump-administrationens Finansministerium. »Han kan ikke accepteres som det, han hævdede at være; han er ikke kvalificeret«, tilføjede LaRouche, og »han vil skabe store problemer i Trump-administrationen. Trump kunne komme godt ud af dette spørgsmål om Glass-Steagall; men denne fyr vil skabe problemer for det«.

Mnuchins ordveksling om Glass-Steagall med senator Maria Cantwell (D-WA.), der har været en hovedsponsor for lovforslag til genindførelse af Glass-Steagall, udgjorde hele hendes spørgetid under høringen i Senatets Finanskomite. På trods af, at præsident Trump har krævet »en tilbagevenden til Glass-Steagall« under sin valgkampagne, erklærede Mnuchin, at han var modstander af lovens genindførelse. Cantwell fremførte det Republikanske Partis program, der kræver en genindførelse af Glass-Steagall; hun citerede også officielle estimater, der siger, at enorme $14 billion i økonomiske tab for amerikanere var resultatet af bankernes nedsmeltning i 2007-08, og at en genindførelse af Glass-Steagall var nødvendig for at forhindre, at dette skete igen.

»Senator Cantwells fremlæggelse af dette spørgsmål var gyldigt, og det var et spørgsmål, gennem hvilket hun forsøger at redde denne nation«, sagde LaRouche. »Vi befinder os på tærsklen til noget, der kunne blive et forfærdeligt kollaps.«

Mnuchins svar til Cantwell var, »Nej, jeg støtter ikke en tilbagevenden til Glass-Steagall, som den er.« Han sagde, at

han støttede Volcker-reglen fra Dodd/Frank-loven, hvis den blev modificeret.

Desuden kom Mnuchin med en alvorlig, forkert påstand over for komiteen, til støtte for sin opposition til Glass-Steagall. Han påstod, at, iflg. en nylig rapport fra Federal Reserve (USA's centralbank), »ville Glass-Steagall få meget store følger for likviditeten og kapitalmarkederne og bankernes evne til at yde nødvendige udlån«. Med andre ord, at Glass-Steagall ville resultere i et mindre likvidt lånemarked for økonomiske investeringer, og i mindre udlån fra bankerne.

Sandheden er, at denne rapport fra Federal Reserve, som blev udgivet sidste september, kritiserede Volcker-reglen på dette punkt, og ikke Glass/Steagall-loven. Den bærer titlen, »Volcker-reglen og skabelse af markeder i tider med belastning«. Hovedkonklusionen er den, at »obligationer er mindre likvide under belastede tider pga. Volcker-reglen«. Men Mnuchin rystede Republikanerne i komiteen og et stort antal bankierer ved at støtte en Volcker-regel.

Med hensyn til Glass-Steagall og bankkredit: næstformand for FDIC (USA's statslige indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har gentagne gange afgivet ekspertforklaring for Kongressen og andre institutioner om, at, i løbet af de groft regnet 60 år, hvor Glass-Steagall var i kraft, var USA's kapitalmarkeder for banklån og udstedelse af obligationer de stærkeste og dybeste i verden.

LaRouche understregede den 22. jan., at »Mnuchin gør et beskidt arbejde, der kan føre til et dødbringende kollaps i USA og andre steder. Med det, han talte for, kunne han forårsage en krise, der hastigt ville få den amerikanske økonomi som helhed til at bryde sammen. Et nyt finanssystem er i færd med at blive skabt [med reference til Kinas og de BRIKS-allierede nationers internationale udviklingsinstitutioner]; og her begynder dette med at genindføre Glass-Steagall. Så dette er af international, og

ikke blot national, betydning.«

»Jeg mener, at der ikke er nogen anden mulighed end den, at han må holdes ude« af Finansministeriet, konkluderede LaRouche.

Foto: Senator Maria Cantwell og Trumps nominerede til finansministerposten, Steven Mnuchin, under senatshøringen.

Trump holdes fangen af London og Wall Street – Han må beskyttes

Leder fra LaRouchePAC, 23. januar, 2017 – Samtidig med, at Donald Trump starter sin første uge som USA's præsident, befinder den vestlige verden sig i en farlig tilstand med tumult og ubeslutsomhed, men en tilstand med et usædvanligt potentiale. Hvilken retning, Trumps præsidentskab vil tage, er uvist. Alt imens Trump førte kampagne imod Wall Streets rolle over Obama og Hillary og eksplicit krævede en genindførelse af Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets magt over regering, så hævdede Trumps valg til finansminister, Steven Mnuchin, under sin godkendelseshøring i Kongressen, at hverken han eller Trump ønsker at genindføre Glass-Steagall, fordi, som han sagde, det ville ødelægge »likviditet og kapitalmarkeder«. Dette er især absurd, fordi det kommer samtidig med, at hele det vestlige finanssystem står over for et katastrofalt kollaps af den $2 billiard store (dvs., 2 og 15 nuller) derivatboble – spillegæld, der suger blodet ud at realøkonomien.

»Trump er i vanskeligheder«, fremhævede Lyndon LaRouche i dag og påpegede Trumps eksponering til enorm gæld og kreditorer, der forsøger at kræve ham til regnskab over for City of London og Wall Street. »Vi må udrense de beskidte operatører – vi må have en ordentlig proces i USA, der vil beskytte Trump og beskytte landet.« LaRouche har krævet, at Kongressen afviser Mnuchins udnævnelse til Finansministeriet og omgående genindfører Glass-Steagall, som det nødvendige, første skridt til at genrejse nationens realøkonomi.

Wall Streets magt over ledende personer i begge politiske partier er nu afsløret, med det Republikanske Partis højrefløj, sammen med deres ligesindede Obama-demokrater, der har sluttet sig sammen for at anstifte Trumps fjernelse fra embedet med ethvert middel. Medlemmer af Kongressen og personer i efterretningssamfundet er i færd med at »undersøge« forbindelser mellem Trump, og de personer, han har udnævnt til sin regering, og den russiske regering, og spiller således på det totale hysteri imod Rusland og Vladimir Putin fra Obama-kredsens side (der, som Putin sagde i sidste uge, »bliver ved med at sige farvel, men ikke går«).

Londonmagasinet *The Spectator* havde den 21. jan. en artikel skrevet af BBC-journalist Paul Wood med overskriften: »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat ved et kup eller bare afsat ved en rigsret?« I samme ånd indgav *Citizens for Responsibility and Ethics in Washington (CREW)* (Borgere for ansvarlighed og etik i Washington), som er finansieret af George Soros, i dag et sagsanlæg i ved domstolen i New York, som anklager Trump for at overtræde det forfatningsmæssige forbud mod, at folk i offentligt embede modtager »emolumenter« (fordele; betalinger) fra fremmede regeringer, med det argument, at fremmede regeringer eller regeringsembedsmænd, der betaler for et hotelværelse i et Trump-hotel, er det samme som en kriminel bestikkelse, og det samme er tilfældet, når banker, der har forbindelse til udenlandske regeringer, låner penge til et Trump-selskab.

Det bør ikke komme som en overraskelse, at chefen for CREW, David Brock, er den samme person, der kørte pressekampagnen ved navn »Troopergate« imod præsident Bill Clinton. De, der mener, at Brock har »skiftet side«, ved intet om Det britiske Imperiums fremgangsmåder.

Den kendsgerning, at Kina og Rusland har igangsat et nyt paradigme for menneskeheden, angiver den retning, der er behov for, for den nye Trump-administration, og for Europa og USA generelt. Kinas proces med Den Nye Silkevej bringer massiv infrastrukturudvikling og samarbejde omkring videnskabelig forskning og udforskning af rummet til alle nationer, der ønsker at deltage – og er ligeledes et stående tilbud til USA om at slutte sig til denne proces. I mellemtiden åbnede russerne i dag et møde i Kasakhstan, der bringer den syriske regering og de førende, syriske oppositionsgrupper sammen for at konsolidere den igangværende våbenhvile i den forfærdelige krig, som Obama anstiftede i dette engang så smukke land, og påbegynder hermed en proces for en politisk afgørelse. Det har en chance for at fungere, netop, fordi briterne og deres marionet Obama ikke er involveret og ikke længere kan kræve regimeskifte snarere end at samarbejde om at bekæmpe ISIS og al-Qaeda.

Alle udviklinger i verden i dag er yderligere bevis for, at Lyndon LaRouche har haft totalt ret i alle sine forudsigelser om det britiske, monetaristiske systems uundgåelige undergang, og om det nødvendige, Nye Paradigme, der kræves for at bringe verden sammen omkring en ny tidsalder for udvikling, videnskabeligt samarbejde og en renæssance, baseret på de bedste traditioner i alle verdens store kulturer. Tiden er inde til, at mennesker af god vilje erkender denne, Lyndon LaRouches unikke rolle, og slår kræfterne sammen i dette svangre øjeblik i historien, for at virkeliggøre denne globale, menneskelige renæssance.

Foto: Trumps nominerede kandidat til USA's finansminister, Steven Mnuchin, aflægger forklaring for Kongressen, 19.

januar, 2017. (foto: CSPAN)